

ΣΚΕΨΕΙΣ του S.M.: Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΧΗ;

Υπάρχει η συνήθεια να βγαίνουν ορισμένα ερωτήματα απέναντι στα κοινωνικά φαινόμενα της εποχής και με την ίδια έννοια προκύπτει το ερώτημα, μήπως η σιωπή είναι ανοχή, όσον αφορά τον ρατσισμό.

Ο ρατσισμός, βασίζεται στην αντίληψη ανωτερότητας ή κατωτερότητας κάποιων ανθρώπων έναντι άλλων. Το γεγονός του να μη μιλάει κάποιος, σημαίνει πως είναι και υπέρ; Ποια είναι η θέση των νέων ανθρώπων έναντι αυτού του ρατσιστικού φαινομένου; Ποιά η ευθύνη όλων μας;

Η νεολαία, είναι το μέλλον ενός έθνους με συνείδηση και αυτή που πολεμά ενάντια αυτής της μάστιγας. Συχνά θεωρείται εμπόδιο των ρατσιστών ή ακόμα και προδότης του έθνους. Η απουσία συνειδήσεων για το ρατσισμό σκοτώνει, και την ώρα που ορισμένοι αντιστέκονται και πολεμούν αυτό το φαινόμενο, άλλοι από έλλειψη θάρρους είναι συχνά υποκριτές. Το να παραμένει κανείς ουδέτερος μπροστά σε αυτό το φαινόμενο ενθαρρύνει τις ρατσιστικές πρακτικές και το να μη μιλάει θεωρείται ως ανοχή για τους ρατσιστές, **επειδή όπως λέμε στην Αφρική, όταν το στόμα σιωπά, αυτό γίνεται για να ακούσουμε την καρδιά να μιλά.**

Παραπονιόμαστε για τον ρατσισμό αλλά δεν βρίσκονται άλλοι έναντι σε εμάς, αλλά κυρίως εμείς έναντι του ίδιου μας του εαυτού. Πολλές φορές αντί να ακολουθούμε τον κανόνα τον αλλάζουμε και εδώ υπάρχει το παράδειγμα ενός καθηγητή στην Νότια Αφρική που λέει στους μαθητές του: ***«Για μένα δεν υπάρχει ούτε μαύρος ούτε άσπρος, είσατε όλοι μπλε.» Και στο μέσο της χρονιάς τους είπε: παρακαλώ, οι ανοιχτοί μπλε μπροστά και οι σκούροι μπλε πίσω. Η μάχη κατά του ρατσισμού πρέπει να ξεκινήσει από τον εαυτό μας, αφιερώνοντας χρόνο να γνωρίσουμε τον διπλανό. Πρέπει επίσης να εκπαιδεύσουμε τους άλλους, ώστε να μπορέσουν να ξεπεράσουν όλα εκείνα που μπορούν να τους οδηγήσουν σε ρατσιστικές συμπεριφορές.***

Επιπλέον, έχουμε ηθική ευθύνη να μην υπακούμε σε άδικους νόμους, θεμελιώνοντας μια αρχή πάνω στην οποία, ισότητα σημαίνει όχι μόνον ισότητα ευκαιριών αλλά και ισότητα αποτελεσμάτων καθώς και να προσπαθούμε για:

- ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με την βοήθεια αντιρατσιστικών μέτρων και εφαρμογή του νομικού πλαισίου των δικαιωμάτων του ατόμου,
- διορισμός από την κυβέρνηση ενός υπευθύνου για τον πόλεμο κατά του ρατσισμού σε όλα τα επίπεδα,
- αρωγή στα θύματα και στα κοινωνικά σύνολα που είναι ευάλωτα στον ρατσισμό και σε κάθε μορφής διάκριση,
- ανάπτυξη μελλοντικών προσεγγίσεων για προώθηση της διαφορετικότητας,
- ενδυνάμωση του ρόλου της κοινωνίας των πολιτών,
- ενδυνάμωση της περιφερειακής και της διεθνούς συνεργασίας,
- ευαισθητοποίηση των παιδιών και των νέων στην μάχη κατά του ρατσισμού, διότι αυτοί είναι το μέλλον,

- εξουδετέρωση των ενεργειών που έχουν κίνητρο το μίσος και την προκατάληψη.

Υπάρχει το παράδειγμα της Μπουρκίνα Φάσο σε ορισμένες κοινωνικές δραστηριότητες όπως το Suugr-daare, μια εθνική γιορτή συγνώμης, η raakire ή η οικογένεια των αστείων όπου όλοι αστειεύονται με όλους για όλα τα πράγματα, όπως η καταγωγή, η zaanbede ή μάχη με το νερό, όπου ρίχνουν νερό σε όλο το σώμα και οι άνθρωποι συμμετέχουν, έτσι ώστε να μάθουν ως κοινωνία να είναι ανεκτικοί και να αφήνονται να σπρωχτούν. Όλα αυτά γίνονται στην Μπουρκίνα Φάσο με στόχο την καταπολέμηση του ρατσισμού. Ολόκληρη η κοινωνία οφείλει να επικεντρώσει τις προσπάθειες της για την επίτευξη αυτών των στόχων, καθώς ο ρατσισμός δεν μπορεί να εξαφανιστεί μόνο με νόμους.

Ο ρατσισμός είναι ένα σύνθετο φαινόμενο. Οι ρατσιστικές πρακτικές αποτελούν παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, δηλαδή της ελευθερίας ύπαρξης και έκφρασης. Επιπλέον, υπάρχουν πολλές μορφές ρατσισμού. Ο άμεσος που εκδηλώνεται μέσω συμπεριφορών, πράξεων, πολιτικών και πρακτικών, ώστε να φανεί πως μια εθνική ή φυλετική ομάδα είναι ανώτερη μιας άλλης. Τα εγκλήματα με κίνητρα μίσους και η προπαγάνδα μίσους αποτελούν εκδήλωση αυτής της μορφής ρατσισμού. Οι ρατσιστικές ιδεολογίες βασίζονται σε δόγματα που οδηγούν σε πρακτικές κοινωνικών διακρίσεων, σε εθνικούς διαχωρισμούς και σε διάπραξη αδικιών και εγκλημάτων, που φτάνουν μέχρι την γενοκτονία. Ο χαρακτήρας του είναι πολυδιάστατος, άρα, διακρίνεται ως εξής:

- **Ιδεολογικά.** Πράγματι, η κουβέντα για τον ρατσισμό μπορεί να ανακαλέσει την σωματική υπεροχή, στοχευόμενων ομάδων, όπως για παράδειγμα το σφρίγος και η φιληδονία των μαύρων, σε αντίθεση με την πνευματική και φυσική κατωτερότητα τους ή η ικανότητα των εβραίων στα οικονομικά μαζί με την φιλαργυρία τους.
- **Αντιληπτικά,** εστιάζοντας στο χρώμα ή στις ιδιότητες μιας ομάδας, και έτσι εξαφανίζοντας την ατομικότητα μέσω μιας γενικής κατηγοριοποίησης. Για τον ρατσιστή, τα χαρακτηριστικά μιας ομάδας ανθρώπων μεταβιβάζονται βιολογικά, άρα αυτοί κλείνονται στην ομάδα τους.
- **Πρακτικά.** Ο ρατσισμός εκδηλώνεται με ατομικές ή συλλογικές ενέργειες, όπως η βία, η προσβολή ή με συστήματα κυριαρχίας, όπως το απαρχαίνι ή η δουλεία. Συνεπώς, συναντάμε ξενοφοβικά άτομα, αντισημίτες, ρατσισμό εις βάρος των αναπήρων. Ο διαχωρισμός και η φυλετική διάκριση, η ξενοφοβία, ο αντισημιτισμός, ο εθνοκεντρισμός είναι άλλες λέξεις για τον ρατσισμό. Δείτε και σκεφτείτε, ο κόσμος με τις φυλετικές κατηγοριοποιήσεις, ήδη υποκρύπτει ρατσιστική διάθεση.

Απέναντι σε αυτές τις ρατσιστικές μορφές και πρακτικές, αναρωτιόμαστε, τι να κάνουμε; Αντιδρώντας βίαια, δεν αλλάζει κάτι, γιατί μπορούμε να προσβάλλουμε και να χτυπήσουμε, αλλά κάνοντας το χάνουμε από μόνοι την ελευθερία μας. Ορισμένοι άνθρωποι προσπαθούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους αλλά μάταια, και όπως λέει ο **Norbert Zongo**, **το χειρότερο δεν είναι η κακία των κακών ανθρώπων, αλλά η σιωπή των καλών. Στο τέλος, δεν θα θυμόμαστε τα λόγια των**

ρατσιστών αλλά τη σιωπή των άλλων και των υποκριτών φίλων μας, μιας και ορισμένες φορές η προδοσία βρίσκεται στη σιωπή.

Το γεγονός ότι σε κάποιες αραβικές και ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει ρατσισμός δεν μου δημιουργεί έκπληξη, μα η εμφάνιση του στην Αφρική και στην Ελλάδα με απογοήτευσε, αφού όλος ο κόσμος μπορεί να είναι ρατσιστής, αλλά όχι αυτοί οι δύο. Οι παππούδες μας τον έζησαν και πολέμησαν, άρα, τι όφελος είχε το θάρρος τους και ο θάνατος τους και που είναι η δική μας αξιοπρέπεια και ο σεβασμός προς αυτούς; Στοιχηματίζω πως αυτή τη στιγμή είναι απογοητευμένοι από τις πράξεις μας και ελπίζουν ότι θα αλλάξουμε την στάση μας απέναντι στους άλλους. Όσο πιο γρήγορα γίνει, τόσο καλύτερα για όλους μας.

Απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις που έχουμε, δηλαδή στην ισότητα, την πολύ-πολιτισμικότητα και την ποικιλομορφία, που πρέπει να είναι βασικές αξίες των κοινωνιών μας, ας περάσουμε σε μια ακόμη ερώτηση, θέλουμε αυτές να εξαφανιστούν ή να μην υπάρχουν μέσα στην σιωπή;

Κλείνοντας και θέλοντας να ευχαριστήσω την καλή θέληση του Υπουργείου Παιδείας, για να συνεχίσω τις σπουδές, νομίζω ότι πρέπει να εξελιχθούμε. Το όνειρό μου είναι να σπουδάσω ιατρική και με τη σειρά μου να προσφέρω υπηρεσίες σε ανθρώπους που πάσχουν...μιας και ξέρω πολύ καλά τι σημαίνει αυτό!

Οφείλει ο καθένας να διαφυλάξει την ευζωία του διπλανού του, αφού μια κοινωνία συναδελφικότητας μπορεί να προοδεύσει. Θα προσπαθήσω να μην σας απογοητεύσω για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε..

Ευχαριστώ πολύ

S.M.

Υπήκοος Μπουρκίνα Φάσο

Ετών 17